

kon men duidelijk waarnemen, dat de kevers met hun kaken het eene stukje metaal na het andere afschrapt en op zijde legden. Hardere metalen konden de kevers niet aantasten.

De heer **Tilmans** heeft een aantal vlinders en poppen meegebracht. Onder de vlinders trokken speciaal de aandacht *Arctia villica*, die in Geulle meer schijnt voor te komen, *Gastropacha quercifolia* (een zeer donker ex.) en *Cossus cossus*, onder de poppen *Harpyia vinula* en 2 ex. van *Papilio machaon*, een typisch groene en typisch bruine pop.

De heer **Rijk** deelt hierna iets mede omtrent proeven met elektrische vogelverdrijving, genomen te Wageningen. Typisch is, dat de musschen wel aan den haal gaan als een namaakspierwer langs een draad wordt voortbewogen, maar niet als een ander object langs den draad beweegt.

Verder deelt Spr. mede gevangen te hebben 1 ♀ en 4 ♂♂ van *Orgyia antiqua*. De 4 ♂♂ trachtten te paren met het ♀. Inderdaad vond de paring met 1 dezer ♂♂ plaats in 't lucifersdoosje, waar hij de dieren in geborgen had.

Vervolgens verzoekt de heer Rijk dringend om toezending van wintervlinders, speciaal van ♀♀. Deze zijn ongeveugeld en zitten vaak op den stam van een boom.

Naar aanleiding van 'n paar z.g. *pyrietknollen* den Voorzitter ter hand gesteld door den heere Jan Pagnier Jr., die deze knollen in massa's aantrof in het Champagne-gebied (Frankrijk), waar ze zitten in een enkele decimeter dikke laag verweerd krijt, 'twelk aldaar als bouwgrond wordt bewerkt, vraagt hij, of aan een der aanwezigen de uitdrukking bekend is van „*boules de crapauds*”, door de bewoners dier buurt aan deze knollen gegeven. Tevergeefs heeft hij naar deze benaming gezocht in de *Geologische Nomenclatur*, verschenen in 1929, waarin Nederlandsche, Duitsche, Engelsche en Fransche geologische benamingen vrij volledig te vinden zijn.

Vervolgens doet de heer **Sonneville** de volgende mededeelingen. In de maand Augustus zag Spr. geregeld in zijn tuin op den Hertogsingel een wiewaal, die de kersen kwam opsnoepen. Sijsjes nam Spr. den heelen zomer door waar. Vervolgens toont Spr. een waterverftekening, voorstellende een groote Sphingidenrups. Spr. vond deze rups in 1908 in 't Bosscherveld tusschen aardappelplanten en dacht toen aan een doodshoofdvlinder. Echter de tekening en kleur der rups kwam hem vreemd voor en een tekenaar was zoo welwillend 't dier natuurgetrouw weer te geven. Wat kan deze bruinachtige rups nu zijn?

Pater **Schmitz** zegt, dat 't bekend is, dat de rups van verschillende Sphingiden de laatste uren voor de verpopping bruin wordt. Enkele onderzoekers hebben dit zelfs opgevat als een aanpassing van 't dier aan de grondkleur. Mogelijk is 't dus een bruine rups van den doodshoofdvlinder kort voor de verpopping. De heer **Sonneville** zegt de rups nog 8 dagen gehad te hebben, voor ze ging verpoppen.

De heer **Rijk** vindt in den nieuwen druk van „Ter Haar” het volgende.

„Behalve de groene, vindt men rupsen (van den doodshoofdvlinder) met groene grondkleur met

dito strepen en donkere bruingrijze met witte teekening aan den hals. Dat deze laatste kleur niet de normale is, bewijst niet slechts haar grootte zeldzaamheid, maar ook het feit, dat deze rupsen in de jeugd en evenzoo weer na de laatste vervelling voorbijgaand ook groen zijn”.

Nadat de Voorzitter had medegedeeld, dat Dr. **Schulte** de volgende vergadering een lezing met lichtbeelden zal houden over „*Nieuwere vondsten van fossiele menschen*”, sloot hij de vergadering.

BOEKBESPREKING.

Het leven der Zee door A. Mellink.

't Is een verblijdend verschijnsel, dat de belangstelling in plant- en dierkunde nog steeds toenevende is. Dat de reclame een dankbaar gebruik maakt van deze bestaande belangstelling is te begrijpen en te waardeeren. Was 't tot voor kort alleen de firma Verkade, die met haar onvolprezen albums kennis wilde bijbrengen en schoonheid doen genieten, tal van fabrieken zijn de Zaanse firma hierin nagevolgd.

Zoo ligt thans voor mij het album „Het leven der Zee” door A. Mellink, uitgave van de N. V. Haarlemsche Stoomzeep- en Parfumerieënfabriek „Het Klaverblad” te Haarlem. Ik heb met veel genoegen de gekleurde plaatjes bekeken, de tekst gelezen. Vorm en kleur der afgebeelde objecten zijn goed en natuurlijk weergegeven, terwijl ook de goede vlakverdeling der plaatjes opvalt. Jammer dat enkele zwarte figuren wat minder fraai zijn (fig. 24-28-62).

Voor den tekst niets dan lof. Hij is met groote kennis van zaken geschreven, terwijl tal van schrijvers zijn geciteerd, o. a. Campbell (Log Letters from the Challenger) en Doflein (Ostasienfahrt). Ik miste Chun.

Om een idee te geven van den inhoud, noem ik eenige belangwekkende hoofdstukken. Het Lichten der Zee, Plankton, Wiervelden, Koraalriffen, de Diep-zee, Reuzen der zee. De tekst is, zonder in geleerdheid te vervallen, wetenschappelijk goed. 't Begrip biocoenose zal voor den aandachtigen lezer meer inhoud krijgen, als hij leest over de groote samenleving, die de organismen op een koraalrif of een vogelrots voorkomend, vormen. De betekenis van 't plankton en van „dierstroomingen” brengen eenige figuren (23 en 26) zeer duidelijk in beeld.

Een paar kleine opmerkingen zou ik hier toch aan toe willen voegen.

Het is jammer, dat de schr. niet de afkortingen voor eenheden van maat gebruikt, vastgesteld door de internationale electrotechnische commissie. *Millipora* (pag. 68) is geen koraaldier in systematisch opzicht, maar een hydroidpolyp.

Ik zou 't zeer op prijs stellen, indien „Het Klaverblad” dezen waardevollen album gevuld, tegen lagen prijs beschikbaar wilde stellen voor onderwijsinrichtingen en bibliotheken.

G. H. WAAGE.